

Lorda, el porc, i els ous d'Alsina

La plantilla del Llagostera es va fer una foto de família després d'acabar la sessió d'entrenament d'ahir al municipal. Foto: JOAN SABATER.

Ja fa dies que Llagostera i el seu club de futbol viuen moments inaudits i difícils d'explicar. Diumenge, l'equip del poble va aconseguir el campionat de lliga del grup tercer de segona B, fet que el classificava per disputar l'eliminatòria de campions per intentar l'ascens a segona A. 180 minuts separen els ja històrics jugadors llagosterencs de convertir un miracle en una realitat que pot posar en un seriós contratemps molta gent. Després de saber el rival de l'eliminatòria –el Racing de Santander– entre celebracions i dinars de germanor, dimarts l'equip va disposar d'un dia de festa per agafar aire i afrontar, primer, la visita dels mitjans d'ahir i, sobretot, el vital partit de diumenge. I és que el club del

Gironès va organitzar una trobada amb els periodistes, que amb el full a la mà esperàvem els protagonistes per aprofitar el dia i aconseguir les reaccions necessàries per preparar una setmana que també per a nosaltres serà d'allò més especial. Sota un sol de justícia, abans de la presa de contacte amb els jugadors, s'apropaven a la zona on érem els mitjans la presidenta del club, Isabel Tarragó, que sota el braç portava impreses les entrades que havia d'enviar a Santander per a l'afició visitant –300, ni una més, ni una menys– i el director tècnic, Oriol Alsina, amb una gorra per protegir-se i encara amb el somriure a la boca, que li dura des del xiulet final en el partit contra l'Elx B.

Entre rialles i converses sobre la logística del matx, una feinada de por per a la presidenta i el cap de premsa, Jordi Gastó, un soci del club es va apropar a la nostra posició. Diumenge no va poder veure el partit crucial contra el filial il·licità perquè era al santuari de Lorda. D'allà, l'aficionat va portar dues estampes de la verge per a Alsina i Tarragó, que agraïts pel detall van guardar-se: “L'haurem de portar diumenge”, deia Oriol Alsina secundat per la seva dona i presidenta del club, Isabel Tarragó: “I també a Santander!” El que havia de ser una petita anècdota es va convertir en una història que va produir exclamació en els presents quan el director tècnic del Llagostera va assegurar que li havien estat criant un porc i que estava obligat a anar a la matança per endur-se el premi. Però no queda aquí la cosa. Alsina va explicar que un aficionat li havia regalat quaranta ous!: “No sé on posar-los!”, repetia entre rialles. Aquest és el clar exemple d'un equip de poble, que rep de la població i els seus aficionats mostres d'agraïment contínues.

Seguir somiant i fer-la grossa és ara l'objectiu prioritari del Llagostera: “Realment, no sé si som conscients del que hem fet”, em deia Oriol Alsina abans d'atendre'm i explicar-me les seves sensacions: “Comencem una altra competició i la pressió és per als altres. Diumenge tindrem el suport de la nostra afició, la de tota la demarcació i tot Catalunya, ja que caiem bé a molta gent. Intentarem aprofitar tot això”, comentava el també director esportiu del Girona. El suport dels aficionats està confirmat i en vam tenir proves de seguida, quan algunes persones entraven al municipal i preguntaven per la venda d'entrades, els preus i els horaris d'atenció.

A poc a poc, i agraïts pel tracte, els jugadors llagosterencs que van ser reclamats enfilaven el túnel de vestidors per dutxar-se i tornar cap a casa. Ja resten les hores per a l'inici del partit enmig d'una setmana que se'ls farà eterna. Competir és el que més desitgen, preparats, ja ho estan: “Ara tothom vol jugar, ningú té molèsties. I si en tenen, ho callen”, deia en to de broma el preparador físic, Xevi Coll.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/741471-lorda-el-porc-i-els-ous-dalsina.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss